aabent, da de ikke vide, hvor snart der kan komme et Ekstratog. Det er enhver Bruger om at gøre, at denne Bestemmelse ikke bliver overtraadt, ikke alene paa Grund af den Mulkt, de komme til at give, men ogsaa af Hensyn til selve Banens Sikkerhed. Derri ligger efter min Mening ogsaa det bedste Værn for Banens Sikkerhed. Hvad vilde ogsaa blive Følgen, hvis vedkommende Bruger af det private Led skulde straffes for, hvad Tredjemand gjorde? Følgen deraf vilde blive den, at Politiet ikke vilde sætte sig i Virksomhed for at finde vedkommende Tredjemand, hvorimod Brugeren vilde blive prisgivet, da det i de allerfleste Tilfælde vilde blive ham umuligt at finde denne Tredjemand. Vedkommende Politimester vilde sige: Loven er sket Fyldest, idet der er dikteret vedkommende Bruger en Bøde, saa er min Virksomhed forbi, og jeg behøver ikke at lede efter den Person, som har ladet Leddet staa aabent. Disse mine Udtalelser skulle være et kort Svar til, hvad der er fremkommet fra den ærede Ordfører, som mente, at Sikkerheden for Jærnbanen vilde blive mindre, hvis Ændringsforslag under Nr. 6 blev vedtaget. Jeg tør driste mig til at paastaa, at Sikkerheden bliver større, end den nu er, og det samme Svar gælder ogsaa over for det ærede Medlem for Esbjærg (Bluhme). Den ærede Minister udtalte, at naar man beholdt, hvad man havde vedtaget ved anden Behandling, havde man ogsaa Raad til at være human, hvilket man ikke havde, hvis Ændringsforslag under Nr. 6 blev vedtaget, da man saa maatte hævde Bestemmelsen i al sin Strenghed. Det er for mig en noget forunderlig Tale, at man, naar der er Tale om en Politilov som den her foreliggende, skulde vedtage den med den Forudsætning, at man har Raad til at være human for en Bestemmelses Vedkommende, hvorimod en anden Bestemmelse vedtages under den Forudsætning, at den skal hævdes i al sin Strenghed. Jeg tror, at enhver Politiordning maa vedtages under den Forudsætning, at den ogsaa skal hævdes, ellers tror jeg, at man stod sig ved ikke at vedtage saa strenge Bestemmelser; thi hvis de ikke blive hævdede, ville de komme til at virke i modsat Retning af den, man ønsker. Den højtærede Minister har haft en Følelse af, at saaledes som Forslaget var vedtaget ved anden Behandling, vil der kunne komme mange Forhold, hvor det er uforsvarligt at haandhæve denne Bestemmelse, og det er vel ud fra denne Forudsætning, at den højtærede Minister har udtalt sig saaledes. Jeg mener som sagt, at Bestemmelsen skal være saaledes, at man ogsaa kan og bør haandhæve den, og derfor opfordrer jeg indstændig det høje Ting til at stemme for Ændringsforslag under Nr. 6. Ændringsforslaget under Nr. 7 forekommer mig ogsaa at kunne indeholde en vis Fare, skønt det er mnligt, at det ikke gør det. Jeg ved nemlig ikke ret, hvad der menes med dette Ændringsforslag, der lyder saaledes:

Som nyt 4de Stykke tilføjes:

„Det er forbudt uvedkommende at benytte private Overkørsler og Overgange."

Det er en Bestemmelse, hvis Indhold jeg ikke er rigtig klar over. Skal det derefter være forbudt en Mand, der har en privat Overkørsel, at lade en anden Mand befare den? Hvis det er Meningen, at det skal være ham forbudt at lade en anden Mand gaa over Banen, rummer denne Bestemmelse efter min Mening en stor Fare og vil medføre en stor Indskrænkning i de bestaaende Forhold. For at anskueliggøre dette skal jeg nævne enkelte Eksempler. Der er en Mand i Nørresundby, der ejer to private Overkørsler. Den ene benytter Byens Borgere som Adgangsvej til en Badeanstalt, selvfølgelig under det Ansvar, at de skulle lukke Leddene, hver Gang, de benytte dem. Dersom vedkommende Mand nu herefter ikke kan give dem denne Tilladelse, maa Nørresundbys Beboere for at komme til Fjorden gaa langt Vest for Byen og langs med Statsbanen inden for Hegnet, hvortil de have Ret, men de have ikke hidtil benyttet denne Adgang, da de have haft Lov til at benytte den private Mands Overkørsel. Saaledes kunde jeg nævne adskillige andre Forhold, hvor denne Bestemmelse muligvis kunde komme til Anvendelse. Eller skal denne Bestemmelse forstaas saaledes, at hvis en uvedkommende uden Tilladelse befarer Vejen til Leddet og lukker det op, skal det offentlige sætte sig i Virksomhed og søge efter ham for at faa ham afstraffet? Hvis det er Tilfældet, kan jeg tiltræde Ændringsforslaget; ellers vil jeg tilraade at stemme imod dette Ændringsforslag.

Rettelser.

Sp. 4772, l. 13, 12, 8 f. n.: „i", læs: „:".
— 5127, l. 16 f. n.: „haabe", læs: „hævde".